

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergeipiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyön-
 Gyössy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-
 Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.**KIADÓ-HIVATAL**

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám,
 hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve
 küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.
 Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre
 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor
 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
 Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-
 díj fizetendő.
 Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben,**
 Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus)
 Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát,
Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és
 Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik
 Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse
Frankfurtban: Daube G. L. és társa, hirde-
 tés irodájában.

Előfizetési felhívás.

F. évi október hó 1-ével lapunkra új (okt.
 1-től decz. 31-éig terjedő) előfizetést nyitunk.
 Lapunk az eddigi irányban haladva, továbbra
 is első sorban Erdély keleti végvi-
 dékeinek érdekeit fogja képviselni és
 előmozdítani. E mellett azonban tájékoz-
 tatni fogjuk t. olvasóinkat úgy a hazai, mint
 a külföldi politika legfontosabb kérdései felől;
 hozni fogjuk továbbra is a helyi érdeklő és a
 nagyvilági legújabb híreket; közgazdasági rova-
 tunkban kizárólag városunk és vidékünk gaz-
 dasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszony-
 aival foglalkozunk; végül kiváló gondot
 fordítunk tárczánkra, melybe csakis irodalmi
 színvonalon álló, érdekes és szórakoztató köz-
 lelményeket veszünk fel.

Ajánljuk lapunkat a t. olvasóközönség szí-
 ves figyelmébe és hazafias pártfogásába és kér-
 jük az előfizetésnek idején való megújítását,
 nehogy a lap szétküldésében késedelem áll-
 jon be.

Együttal kérjük azon t. előfizetőinket, kik
 a múlt negyedévre az előfizetési díjjal még
 hátralékban vannak, szíveskedjenek azt lapunk
 kiadóhivatalába mielőbb beküldeni.

Hazafias tisztelettel

Brassó, 1890. szeptember havában.

A „Brassó” szerkesztősége
 és kiadóhivatala.

A tisztí kardbojt.

A közös hadseregbeli önkéntesek vizsgá-
 latai országsszerte be van fej-zve s az általános
 eredmény nagyon szomorúnak mondható, a
 mennyiben átlag 32% bukott el a vizsgálatok-
 kon s utasított két évi szolgálatra.

32% mindenesetre felette nagy szám, ha
 meggondoljuk, hogy legszigorubb középisko-
 láinkon is a tanulósnak legfeljebb 33 szá-
 zaléka szokott elbukni, hol pedig — főleg az
 alsó osztályokban — a lelkiismeretes tanárnak
 szigorú kötelessége az iskolába nem való ele-
 mek kielejtése, nehogy feljebb haladva, a
 tanítást nyugtázzék és majdan a szellemi pro-
 letariátust növeljék. Egyenesen megdöbbentő

azonban, ha a középiskolát elvégzett s érettségi vizsgálatot tett ifjak, kikről föl kell tételeznünk, hogy komolyan fogják fel jövőendő élethivatásukat, ily gyarló eredményt tüntetnek fel.

A szomorú jelenség okát bizonyára mindenki egyéniségének megfelelő módon fogja magyarázni. Nagy lesz azok száma, kik egyenesen a magyarság üldözésére s a tiszték rosszakaratára fogják a doldot magyarázni; sokan a német nyelv rovására írják majd a bukások nagy számát s valószínűleg kevesen lesznek, kik önmagukban az ifjakban keresik a baj kútforrását.

Az első okot a priori vissza kell utasítanunk, mert mindenki tudja, a ki önkéntes volt, hogy a magyarság üldözése a mesék országába tartozik. A művelt, kötelességtudó és tisztességes magyar ifjú soha sem volt szálla a közös hadseregbeli tiszték szemében, ellenkezőleg úgy tapasztaltuk, hogy a más nemzetiségű önkéntesek közül mindig előnyösen vált ki lovagias, finom modora és a katonai pályára való rátermettsége által s ennek révén a tiszték előtt is csakhamar becsületet szerzett a magyar névnek. Ha valakit üldöztek, azt bizonyára nem magyarsága miatt, hanem elszenvedhetlen egyéni tulajdonságai miatt tették. Megengedjük, hogy vannak olyanok a közös hadseregbeli tiszték között, kik nem rokonszenveznek a magyar ifjakkal, hanem elvégre is egy fecske nem csinál tavaszt s a vizsgálaton, mely egy nagy, vegyes fegyvernemekből összeállított bizottság előtt folyik, mindenkinek alkalma nyílik a fölé esetleg igazságtalanul táplált rossz véleményét megczáfolni. Nagyon rossz politikának s férfiatlan eljárásnak is tartanók, ha valaki észrevevén, hogy feljebbvalója nemzetisége miatt nem kedveli, lehorgasztaná fejét s tétlenül engedné át magát a jövő káros következményeinek. Ilyen — esetleges — esetekben a hazaszeretet s a férfiaság azt követeli, hogy az illető minden erejét összeszedve, a legnagyobb kötelességtudással és ambícióval törekedjék feljebbvalója tiszteletét kiérdemelni, mert ha ezt kívánta, az üldözés önmagától elesik.

A német nyelv nemtudását szintén nem

fogadhatjuk el alapos okul, mert hiszen a jelenlegi vizsgálatok úgyszólván a sajtó és közvélemény nyílt ellenőrzése mellett folytak le s minduntalan meggyőződhetünk, hogy magyarul is lehet felelni, sőt egyes ezredeknél a tisztképző tanfolyamot is túlnyomóan magyar nyelven vezették. S elvégre is, kit lehet hibáztatni, ha az önkéntes nem tud németül? A középiskolai törvény minden középiskolán a német nyelv oly intensív tárgyalását biztosítja, hogy valóban csak magára vethet, a ki nyolcz hosszú év folyamán nem sajátítja el annyira a nyelvet, hogy az Exercier-Reglement vezényszavait, a taktika, fegyvertan stb. néhány műszavát egy év alatt meg nem tanulhatja. Csak ennyit követelnek meg a vizsgálaton német nyelven, a tárgyi magyarázatokat mindenki elmondhatja magyarul is; ennyit pedig egy év leforgása alatt még szanszkrit nyelven is megtanulhat mindenki.

Mi a baj okát egész másban látjuk; még pedig első sorban középiskolai képzésünkben s ebből folyólag magukban az önkéntes ifjakban.

Középiskolai képzésünk — véleményünk szerint — rendkívül ideális, mondhatnók magasztos szempontok csapásán halad, nem vet ügyet a földi élet reális követelményeire, nem illik bele századunk társadalmi viszonyaiba, minek az a következménye, hogy az „érett”-nek minősített ifjú, a legfelszegebb teremtés a föld lényei között s minden lépése csetlés-botlás. A természet élő egyedeinek mindegyike rövid idő alatt megszerzi magának az ismeret, körültekintés, óvatosság és tapasztalat ama mennyiségét, mely fenmaradását biztosítja; a középiskolát végzett ifjú azonban nyolcz éven keresztül nem tesz egyebet, mint „élesíti elméjét” és „fogékonytá iparkodik tenni lelkét a szép, jó és nemes felfogása iránt”.

Nevezetesen ilyen superideális a gymnasium nyújtotta képzés, hol tulajdonképen nyolcz esztendeig csak képességet gyűjt az ifjú arra nézve, hogy majd később, ha t. i. van reá ideje és pénze, elsajátítsa azt, a mire az életben szüksége lesz. Positiv tudásra a középiskola nem törekszik s készséggel elismerjük, hogy e tekintetben legtöbb középiskolánk va-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.**Politikus nemzet. *)**

Irta: Reviczky Gyula.

Mi kedveltebb minálunk, mint a kártya,
 Káromkodás, cigány, zsidók szidása?
 Minek van mindenütt biztos keletje,
 Kocsmába, klubba, künn, tanácsterembe?
 Mi képes a magyart úgy feltüzelni,
 Hogy fálnak kész rohanni valamennyi?
 Mi mérgez meg családot, társadalmat?
 Mi vet szünetlen gáncot a magyarnak,
 Hogy azt mondják honára: Ázsia? ...
 Kimondjam-e, hogy a — politika?

Oh, Goethe, bár csodálom lángeszed,
 Igazságod biz' még se volt neked,
 Midőn böles elméd így okoskodott:
 Versben politizálni rút dolog.

*) A „Magyar Szemle” szerkesztőségének (szerkesztők: Kaczvinsky Lajos és Kaposi József. Budapest, IV. ker., útca 14. sz.) szíveségéből abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a korán elhunyt Reviczky Gyula irodalmi hagyatékából már ma hozhatjuk e költeményt, mely a „Magyar Szemle” október 5-iki számában fog csak megjelenni.

Költők királya, te nem ismeréd
 Árpád politizáló nemzetét;
 Különbö meg vagyunk győződve róla,
 Híres mondásod változtatva volna:
 Politizálás rút versben, papíron,
 De még rútabb, ha gyakorlom s nem irom.
 Nálunk versnél úgy sincs ártatlanabb
 Portéka: olvasatlanul marad.
 Lehetsz oly böles, mint Salamon király:
 Lenéz a kortes, ki politizál
 És többre tart egy rossz programbeszédet,
 Mint minden tudományt és bölcseséget.
 De bezzeg másnak tűnsz fel neki egyben,
 Ha dikeziózol ordító tömegben,
 Ha népgyűléseken tudsz szólukolui,
 S nagy garral értesz hangoztatni holmi
 Kopott, erőtlén szópuffancsokat.
 (Idézhetnék, ha kedvem vón', sokat.)
 Ha tollat forgatsz, pár lapos vezérczikk,
 Biztosra foghatod, számodra tért nyit.
 S ha nagykoru vagy és ki van fizetve
 Adód, bizton bejutsz a parlamentbe.

Országház! óh, ígért földje te!
 Rajtad függ milliók sovár szeme,

Mert nem igaz magyar, kinek szemében
 Más pálya is van, Isten úgy segéljen!
 Mi mást jelent a példa, hogy gyakorta,
 Mihelyt az ország népe felkarolta
 Jobb sorsra méltó valamely fiát,
 Csinált belőle rögtön honatyát.
 Egy szózatot költőből így lehet
 Nagy némaságu hallgatóság követ.
 S a császnak ellenállni nem tudott
 Petőfi sem, de ő csak megbukott.
 Üdv hát neked, Szalonta hős fia,
 Ki, a midőn a hálás pátria
 Jött megkínálni biztos kerülettel,
 Szóktél előle, azt felelve: Nem kell!

Cicero mondta, hogy ki mihez ért,
 Annak szentelje teljes életét.
 Nálunk? Az is, ki három iskolát
 Végzett s nem lát az orránál tovább,
 Még csupasz állu s már korteskedik,
 Kész kis Kossuth álmában mindegyik.
 De ott, a hol dolgozni, tenni kéne,
 Rögtön megcsappan hirhedett erélye,
 S kisül, hogy csak Pató Pál úr fia,
 Vagy „ama bizonyos csizmadia”.

lődi virtuositással jár el; az „érett“-nek nyilvánított ifjú positiv ismeretkőre belefér egy mogyoróhéjba.

A ilykép előkészített ifjú most önkéntessé lesz s egy év folyamán meg kell birkóznia tizenhárom, előtte merőben ismeretlen tantárggyal, melyek mindegyike bizonyos mennyiségű alapismeretet föltételez; — miként birkózzék meg vele? Hogy legyen képes haladni, mikor az alap hiányzik, mikor a középiskola megtanította ugyan „érezni“ és „felfogni“, de nem tanította meg tanulni. A katonai vizsgálobizottságok pedig nem elégszenek meg azzal, ha látják, mint csillog fel a tisztjelölt szeme egy „kleiner Infanterie-Graben“ szépségeitől, hanem elég kegyetlenek (s elég okosak) azt is megtudakolni, hogy azt mily eszközökkel, hány ember s mennyi idő alatt készíti el, hogy az hány cm. széles, mély, mire szolgál stb.

De hagyjuk a paródiát; ismerjük el, hogy a mai középiskola nagyon jó iskola volna, ha — az emberi életkort Mathuzsálem szerint mérve — utána még egy nyolcz évi cursusban azt tanítanák, a mit az immár praedisponált elme az élet számára meg is képes tanulni, de határozottan rossz előiskolája az önkéntességi szolgálatnak, hol csak az boldogul, ki saját szorgalmából pótolja, a mit az iskola elmulasztott neki megadni.

Ebben rejlik a baj egyik oka, még pedig nemcsak nálunk, hanem mindenütt, a hol a középiskolai képzés hasonló mederben mozog. A „Narodni Listy“ szept. 25-iki száma is az önkéntesi vizsgák kedvezőtlen eredménye felől panaszkodik; Prágában 64 jelölt közül 20 bukott meg — s ott is hasonló körülmények vezethettek ily sajnálatos eredményre.

Kétségtelen, hogy számos jelölt kizárólag más természetű, szerencsétlen tulajdonságainak köszönheti visszavetetését, melyek között aligha áll utolsó helyen a kötelesség laza felfogása s az ifjúkori könnyelműség, helyenkint talán az elbizakodottság s egyéb morális gyengeségek; ám meg vagyunk győződve, hogy ilyen okok talán a bukások 1—2%-ában sem ludasok.

Mindebből pedig az világlik ki, hogy középiskoláink hazafias kötelessége nagyobb gondot fordítani a jelenleg csak eszközül használt ismeretanyag elsajátíttatására, nemkülönben az eddiginél nagyobb szigorral járni el az érettségi bizonyítványok kiadása körül.

Az előttünk fekvő tudósításokból sajnálatosan tapasztaljuk, hogy az eredmény a brassói és székely-udvarhelyi önkéntesekre nézve a legkedvezőtlenebb, a mennyiben az udvarhelyi 7 önkéntes közül 6, a brassói 20 közül pedig 9 bukott meg. Itt okvetlen speciális okok forognak fenn, melyek között — nem tekintve eme vidékek gyarló intellectuális erejét — talán a sok felekezeti iskola ejthetne gondolkodóba,

melyek a nagy közönség jóakaratu támogatására utalva, nem alkalmazhatnak elég szigorú mértéket.

Ez az eredmény egyuttal komoly figyelemzést lehet a szülékre nézve, hogy ne kapkodjanak ezentúl az olyan iskola után, mely legkönnyebben osztogat érettségi bizonyítványokat.

My.

Belföld.

(A véderőtörvény történetéhez.) Eötvös Károly az „Egyetértés“-ben még mindig a függetlenségi párt belső életét szellőzteti. Legutolsó nyilatkozatában elhiszi Apponyinak, hogy a titkos comité létezéséről nem volt tudomása, mert — mint mondja — ő sem tudott róla, sem Irányi, sem Helfi, sem Kiss Albert s még sokan nem. A titkos bizottság megalakulásának indokait következőképpen adja elő: „Január 16-án a kormánypart értekezletén kijelenté Tisza Kálmán, hogy beadja lemondását, ha a véderőtörvény 14. §-a meg nem szavaztatik s a kormánypart január 29-én 126 szótöbbséggel megszavazta. Február 6-án és 7-én ő felsége gróf Andrássyt fogadja s az ő előterjesztésére elejté a 14. §-t. Egyuttal kijelenté ő felsége, hogy a 25. §-ra sem fektet nagy súlyt s az önkéntesek 2 évi szolgálati kényszere a legmagasabb katonai tanácsban is csak egyetlen szótöbbséggel fogadtatott el. Február 8-án Tisza Kálmán és br. Fehérvári Géza, br. Bauer közös hadügyminiszterrel megállapítja a 14. § elejtésének s a 25. § fentartásának módozatait. Február 20-ikán értesül erről az ellenzék s e fölött elkeseredve, 22-én lezúgja Tiszát“. A többi Eötvös kijelentései nélkül is tudjuk. Az ellenzék fegyvere hatásosnak bizonyult s erre vérszemet kapva, folytatták a megkezdett harcmodort. A küzdelem súlypontját a parlamentből az utcára helyezték; kiküldött parlamenti bizottság inscenizozta az utcai botrányokat, melyeket a „felháborodott nemzeti közérzület nyilvánulásai“ gyanánt állítottak oda a parlamentben. Ily fegyverekkel győzni csakugyan nem dicsőség, mert nem csoda, ha a parlamentáris tisztességtől áthatott kormánypart eleinte megdöbbenve állt szemben a durva erőszakkal.

A „N. Fr. Presse“ szept. 27-iki esti lapja különben, biztos forrásból úgy értesül, hogy Eötvös nyilatkozatának az a része, mely a véderőtörvény 14. és 25. §-ainak történetére vonatkozik, nem felel meg a valóságnak. Az uralkodó ugyanis a már elhunyt Andrássy grófot következő szavakkal fogadta beléptekor: „Úgy hallom, kedves Andrássy, hogy már ön is az ellenzékhez csatlakozik“. — „Még nem, Felség“ — volt Andrássy gróf válasza — „mert még mindig hiszem, hogy erre nem lesz okom. De ha a 14. § jelenlegi alakjában megmarad, akkor kötelességemnek tartanám, nemcsak, hogy az ellenzékhez csatlakozzam, hanem, hogy annak élére is álljak“. Gróf Andrássy erre kijelentette a király előtt alkotmányjogi aggályait és e fejtegetésének eredménye a 14. § elejtése lett. A véderőtörvény 25. §-áról soha sem volt szó a király és Andrássy gróf között.

Az anya szíve.

(Ó-franzia rege.)

Szeretett egy legény egy leányt, a ki hiú és szívtelen volt. A leány egyszer azt álmodta, hogy mindig fiatal és szép marad, sőt még sokkal szebb lesz, ha szekrényébe zárhatja annak a nőnek a szívét, a ki azt a legényt szülte, ki őt szereti. S imigy szólt a legénynek: „Menj, ölj meg anyádat, tépd ki a szívét s hozd el nekem.“ A legény irtózáttal nézett reá s elfutott. De következő napon újra mondta a leány: „Menj, öld meg anyádat, tépd ki a szívét és hozd el nekem, hogy örökké szeresselek és szép, meg fiatal maradjak.“ — „Ne kívánj tőlem olyan iszonyut!“ kiáltá a legény. De a leány megcsókoltá s csók közben mondá: „Tedd meg!“ A legény kibontakozott karjai közül és elsielt. Következő nap mégis visszatért s a leány újra esengett: „Menj, öld meg anyádat, tépd ki a szívét, hogy örökké szeresselek, hogy mindig fiatal, szép és boldog legyek.“ — „Hagyj békében!“ felelé a legény. — „Ha te nem teszed meg, majd akad más, a ki igazán szeret s a ki kedvesem lesz“, mondá a leány s ott hagyta a legényt. Az ifjú kétségbeesetten bolyongott egész nap s midőn besötétedett, haza sietett s megtette, a mit a leány parancsolt. Midőn a sötétben kedveséhez sietett, megbotlott és elesett, s mikor fájdalmas nyögéssel fölegyenesedett, jóságosan kérde tőle a vérző anyai szív: „Megütötted magad, gyermekem?“

Román lapszemle.

A n.-szebeni „Telegraful Roman“ idei 96. számának vezércikkében az Osztrák-magyar monarchia és Németország között kötendő vámszerződésről elmélkedvén, önkéntelen rájött az osztrák-magyar monarchia és a Románia között három év óta fennálló vámháborúra és erről ekkép nyilatkozik:

„Úgy látjuk, hogy a katonai közeledés Ischlben megtörtént; csattanósan beszél erről a román hadügyminiszternek a székelyhídi gyakorlaton történt megjelenése és uralkodónk által való decorálása. Ha a katonai közlekedés megtörtént, ez csak akkor válhatik őszintévé és változhatatlanná, ha megtörténik a közeledés a gazdasági téren is. Egy kézzel adni és kettővel venni, egyáltalán nem fejez ki barátságot s mi óhajtjuk, hogy a mi államunk és a román állam között a kiegyezés tartós és tisztességes legyen. Elég volt a nyomor, melyet a mindkét részről szenvedéllyel üzött vámháború mindnyájunk fejére zúdított, elég volt a románok (hát a székelyek?) kíváncsiságából; megsiratni való a határszéli községek sorsa, melyekben a néma csend hirdeti, hogy a tulajdonos átment a határon, mert itt nem élhetett meg kunyhójában. Ha azonban tervszerűleg és tovább is így történik mindez, akkor ez sem itthon, sem odaát nem történik a hazának boldogítása érdekében.“

A „Gazeta“ örömet lel abban s arról vezércikkhez, hogy milyen nagyokat mondott Ugron Gábor Aradon s hogy Bánffy pasától megszabadul Besztercze-Naszód vármegye. Ezen nagy bajon kívül ismét üldözi a „Gazetát“ a magyar kormány az óvoda törvényjavaslattal, ezzel a nagy veszedelemmel, mely az ő hite szerint a románokat környékezi. Hasztalan utasították vissza az egyházi hatóságok az ő szíves agitációját az óvedák ellen, mondván neki: „Ne csinálj politikát az egyházak kobkájában.“ Ő mégis boldogító szerepében tetszeleg magának s hirdeti újból a nagy veszedelmet, mert szerinte veszedelem az, ha magyar állampolgár megtanulja a magyar államnyelvét. Ezt a couragét, — a mint írja — egyik szász képviselőnk beszámolójából tanulta,

Czenkalji.

Ünnepi beszéd.

(Mondotta Kóós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő a türkösi új állami elemi iskola felavatásán 1890. szept. 21-én.)

Tisztelt közönség!

Készen van tehát a díszes és legezlszerűbb állami emeletes iskola-épület, melynek megvalósításáért éveken át annyit fáradoztunk!

Azért gyűltünk ma ide, hogy azt ünnepélyesen felavassuk és a közhasználatnak, mátl fogva évszázadokra átadjuk. Szívünk, lelkünk gyönyörrel telik el, ha e díszes épületre tekintünk. Megfelel ez minden kíváncsalomnak. Kívülről imponans épület, belseje czélszerű, berendezése, tágas, világos termei, széles folyósói kényelmes lépcsői dicséretére válnak a tervkészítő és azt végrehajtó szakférfiaknak. És a mit legelőbb kellett volna említenem, ezen díszes épületnek szerencsés, okszerű elhelyezése az, a mi kiválólag magára vonja figyelmünket. Kert közepén, nemes gyümölcsfák között, távol a nagy út zajától, jó és egészséges levegő tengeréből, mint szilárd, rendíthetetlen kőszikla emelkedik ki komoly méltósággal a körülötte elterülő szerény falusi házak fölött. Díszes külsejével is észbe juttatja a szüléknek a Megváltó amaz intését: „Bocsássátok hozzám a kisdedeket és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké a mennyeknek országa!“ Egy darab a földön s közelebb Türkösi községben a mennysországból ez az új állami elemi díszes iskola-épület, melynek csengettyűje a legnagyobb, a leghalhatatlanabb paedagogushoz: Krisztushoz hívogatja a kisdedeket.

A templomok harangjai, az iskolák csengettyűi édes testvérek. — Azok a felnőtteknek, ezek a kisdedeknek szólnak mindennap. Nem különböző, hanem egy a czél, a mely felé hívogatnak: az erkölcsi jobbulás, az értelmi felvilágosodás magasztos czélja felé. Mind a kettőben jobbak, értelmesebbek, bölcsesebbek leszünk. A bölcsesség az igazság keresésére vezet, az igazság megismerése pedig szabadokká és boldogokká tesz. Templomok harangjai és iskolák csengettyűi közös harmoniában olvadnak össze. Kik azt hiszik, és hirdetik, hogy valamely iskola csak azért, mert nem felekezeti, nem áll a tiszta erkölcs, a buzgó vallásosság, az isteni félelemnek, a bölcsesség kezdetének szolgálatában, azok önmagukat ámtíják és másokat is tévútra vezetnek. „Az államnak nincs vallása, tehát vallásosságra nem nevelhet“ így okoskodnak, a kik felületesen ítélnék. Mert kérde: mi az állam? Avagy nem a különböző felekezetek ösz-

És bárhová menj, édes honfitársam,
Egyben botolsz meg: a politikában.
Magyar vért többé nem hoz semmi lázba,
A bort kivéve, csak kortes-kokárda.
S a honleány se buzdul már ma másan,
Csak képviselői beszámoláson.
Egy pálya van csak, egy czél, egy dicsőség:
Választókerület, képviselőség.

Beszélhetek ti józan emberek,
Hogy ide orvos kell: a nép beteg.
Kereskedés, ipar lassan halad,
S a mi van is, német kézben marad;
Hogy irodalom és művészetek
Csak kegyelem-kenyéren tengenek
A magyarok mindenre rá nem érnek,
A míg az országházban beszélnek.

Igy látva téged, édes magyarom,
Erősen bízom benned, mondhatom.
Mert meggyőződöm, hogy nem árt neked már
Se Schulverein, se horvát-ügy, sem Eszlár.
Történjék bármilyen czudar világon,
Te csüngj tovább kedvelt politikádon;
Ha eddig nem volt képes fönkretenni:
Örökké élsz, nem öl meg soha semmi!

Szege képezi-e az államot vagy országot, habár különböző alakban és különböző templomokban és nyelveken imádják is az élő Istent. Volt-e valaha magyar hazánkban olyan államférfi, a kiről följegyezte volna a történelem, hogy annak nem volt vallása? Vagy azért, mert az állam vagy a haza szolgálatában állunk, megtagadtuk-e vallásos meggyőződésünket? Ha nincs az államnak, mint elvont fogalomnak vallása, de van az állam hivatalnokainak a minisztertől az irnokig s ebben másoknál hátrább nem állnak. Voltak-e valóságosabb, istenfélőbb államférfiak valaha, mint a népnevelés örökmékkü nagy apostolai: néhai báró Eötvös József, mint ennek a türkösi állami iskolának alapítója: Trefort Ágoston, mint ennek a díszes iskola-épületnek főmestere: gróf Csáky Albin magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszterek?

(Folytatása következik.)

Brassó vármegye tűzrendészeti szabályrendelete.

(Folytatás.)

33. §. A községnek minden a köteles tűzoltóságbeli szolgálatra kötelezett férfi lakosa, a ki egy év, vagy ennél hosszabb idő óta községéből a végett távozott el, hogy keresetét (kenyerét) más helyen keresse és így szolgálati kötelezettségének nem tehet eleget, — tartozik azon esetben, ha nem nő és birtoka nincsen, 50 krt, ha pedig házzal bír, 2 frtot a tűzoltói alapba befizetni.

34. §. Minden évi november hóban elkészíti a községi előljáróság a szolgálatra kötelezett személyek névjegyzékét a következő naptári évre és teszi betekinthetés végett 14 nap alatt közzszemlére ki. A névjegyzékbe való felvételre vagy kihagyásra vonatkozó panaszok a közzszemlére tétel határideje lejártától számítandó 8 nap alatt jelentendők be.

35. §. A köteles tűzoltók gyakorlatoknál, vagy tűzeseteknél a következő ismertető jelvényeket, melyeket a község adni köteles, viselik:

1. A parancsnok egy kék posztó zuibonyt vörös szegélyzettel és sárga rézgombokkal, a galléron három réz rózsával, egy fekete gypju szövetű övet három vörös hajtókával és egy bőr sisakot fehér lószőrrel, tisztí fejszét.

A helyettes ugyanazon egyenruhát viseli.

2. A szakaszvezetők és segédtsit ugyanazon egyenruhát viselik, csak két rózsát és a sisakon vörös lószőrt.

3. A tizedvezetők egy fekete bőrsipkát a tűzoltó jelvényekkel és osztályuk karkötőjét 2 fekete hajtókával viselik.

36. §. A köteles tűzoltóság legénysége jelvényül egy 10 centiméter szélességű vörös karkötőt visel. A jelvény a jobb karon és pedig a felső részén viselendő.

Minden tűzoltó köteles ezen jelvényt viselni. Ezen jelvényt és egyenruhát az, a ki nem tűzoltó, nem viselheti.

37. §. A köteles tűzoltóság szolgálatát szakaszok és tizedekre való felosztását a köteles tűzoltóság szolgálati utasítása szabályozza.

38. §. A parancsnok helyettese a szakasz- és tizedvezetők, valamint a fecskendő és szertárnok a községi előljáróság által 2 évre választatnak. — Hivataluk tisztelheteli hivatal.

39. §. A szolgálatban álló tűzoltó a nyilvános hatóság közegének tekintendő.

40. §. Egy tűzesetnél magát kitüntető tűzoltó megjutalmazandó. Az pedig, a ki önhibáján kívül károsult vagy szerencsétlenül járt a kár és a keresetképtelenséghez képest megfelelő módon — a lehetőség legvégső határáig — felsegélendő és ezen célra külön alap létesítendő. A segély a segélyezendő viszonyainak megfelelően egy egyszer s mindenkorra adandó végkielégítésben vagy állandó évi járulékokban, — teljes keresetképtelenség vagy szegénység esetén pedig községi ellátásból állhat.

IV. A tűzvész alatti és utáni intézkedések.

41. §. Ha a községben tűz támad, annak tudomásvétele után a tűzoltók kötelesek a tűzvész helyére sietni, miután a kezelésükre bizott tűzoltó szereket a szertárból elhozták.

A tűzvész helyszínén az égés közbeni működésük az előljárók (felebbvalók) által rájuk bizott feladathoz alkalmazkodik.

42. §. A tűzvész helyszínén az illető tűzoltókar parancsnoka az oltási műveletet önállóan vezeti, ennek parancsait tehát minden jelenlevő tűzoltó feltétlenül teljesíteni köteles; vezetése és parancsnoksága alatt állnak az idegen helyekről jött tűzoltók

és oltószereik is. A tűzvész helyszínéről a parancsnok engedélye nélkül sem fecskendőnek sem tűzoltónak távoznia nem szabad. A helyszínén megjelent tűzoltók mindenike köteles segédkezni, akár működik tűzoltóságának (testületének) fecskendője, akár nem.

43. §. A községnek minden lakosa, a ki igazvonó állatok tulajdonosa, tartozik a tűzoltói parancsnok felhívására fogatait azonnal és ingyen tűzoltási célokra rendelkezésre bocsátani és az előljáróság rendeletére lovasküldöncz szolgálatot teljesíteni.

(Vége következik.)

NAPI HIREK.

Hangverseny. Városunk polgármesterének leánya, Brennerberg Irén kisasszony, ki — mint jelentettük — legutóbb Nagy-Szeben közönségét ragadta el művészi hegedűjátékával, október hó 2-án a „Hotel Central Nro. 14” nagy termében, az általános elismerésben részesülő hangversenyekes, Schmidt Gyula úr közreműködésével hangversenyt rendez. Nem mulaszthatjuk el, hogy már most felne hívjuk t. olvasóink figyelmét e tiszta művelvezettel kecsegtető estére.

A brassói unitárius leányegyház, templomépítési alap létesítése céljából vasárnap, f. é. október hó 5-én az „Európa” szálló nagy termében ének-, zene- és táncszal egybekötött jótékonycélu zártkörű társas-estélyt rendez, melyre t. olvasóink figyelmét felhívjuk. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett előre válthatók Veres György, gondnok úrnál, Fekete-utca 10. sz., vagy Zsigmond Áron úr üzletében Kolostor-utca 9. sz. a. és este a pénztárnál. Családjegy 3 személyre 1 frt, személyjegy 60 kr. Műsor: 1. „Isten dicsősége”, szerző Beethoven L., éneklő a Dalárda 10 tagja. 2. Felolvasás, Végh Mátyás, polgári iskolai tanító úr által. 3. Magyar népdalok, éneklő Bán Anna kisasszony. 4. a) Magyar ábránd, Hauser Miksa-tól, hegedűn előadja Faflik Emil, zongorán kíséri Faflik Anna kisasszony. b) Esti dal, Hauser Miksa-tól, előadja Faflik Emil, zongorán kíséri Faflik Anna kisasszony. 5. „A kakas ülön”, írta Gabányi, szavalja Bán Eliz kisasszony. 6. „A kápolna”, szerző Becker V. E., éneklő a fent jelzett kar. 7. Záradék, a zenekar által. — Műsor után táncz.

Bérlet-hangverseny. Az általánosan nyilvánult közóhajnak eleget teendő, Geist János vendég-lős és Hedwig Gusztáv, városi zenekarunk négy hangversenyestjét biztosították a közönségnek. A redoute nagy termében, terített asztalok mellett, minden szerdán hangverseny lesz; még pedig október 8-án lesz az első. Geist elismert jó konyhája s a városi zenekar népszerűsége mellett remélhető, hogy e vállalkozás a nagy közönség támogatásában fog részesülni. Jegyek Hiemesch V. és Albrecht könyvkereskedéseiben kaphatók: négy előadásra személyenkint 1 frt., két személyre 1 frt. 80 kr., 3 személyre 2 frt. 60 kr., 4 személyre 3 frt., 5 személyre 3 frt. 50 kr.-ért.

Rendőri hír. (Jogtalan elcsapítás.) Tegnap délből Lövész-ntczában lakó Oprea Dumitru Mária nyaklánczáról egy arany-pénzdarabot vesztett el, mely még ugyanaz nap egy itteni pénzváltónál 20 frt 80 kr.-s beváltatott. E tett elkövetésével három román fiú gyanúsítottak.

Gyújtogató bíróné. Pürkereczen Pap Jánosné, a bíró felesége, erősen kételkedett férje hűségében. A gyanúsított pedig tőszomszédja lévén, Pap Jánosné, hogy bosszuját kitöltse, mult héten felgyújtotta saját mostoha fiának csürjét, mely a gyanúsított asszony csüvével szomszédos. Le is égett úgy a mostoha fiú, mint a versenytárs asszony csüre és hozzá még nyolcz gazda háza égett porrá. A kár körülbelül 20,000 frtra rug. Pap Jánosné most a brassói fogházban ül.

Az aradi vértanu-szobor leleplezése. A 13 vértanu halálának emlékeztetőre október 6-án rendezendő szoborleleplezési és gyászünnepp sorrendjét a bizottság következőleg állapította meg: október 6-án reggel 1/2 9-kor ünnepélyes istenitiztelet a minorita szerzet templomában; 1/2 10-kor a küldöttségek gyűtekezése a városházán, innen testületi felvonulás a szobor elé; szónoklatok és ének után a szobor leleplezése; a leleplezés után (déli 12 óra körül) testületi kivonulás a 13 vértanu vesztőhelyére s az ott álló emlékoszlop megkoszorúzása; délután a vendégek, aradi polgárok kalauzolása mellett a kiállítás tekint meg; este díszelőadás a színházban. A 13 aradi vértanu emlékszóbrának leleplezési ünnepélyére a bölcsészeti-hallgatók segélyegyesülete képviselőket küld, Kovács S. János idei elnök és Rákóczy Géza volt el-

nök személyében. Az egyetemi olvasóköz szintén képviseltetni fogja magát a leleplezési ünnepélyen.

Az Emke palotája. Az Emke Kolozsvárt a külmagyar-utcai saroktelken emeletes palotát épített. Az építési költségekre vonatkozó ajánlatok tegnapelőtt beadattak s a felszólított építések közül a legelőnyösebb ajánlatot (118 ezer forinttal) Oriold és Endstrasser építő cég tette. A tervezet szerint az épület külsőleg is díszes s igen szép stílus egyemeletes palota lesz. A palota földszinti részén három szobát és egy előszobát az E. M. K. E foglal el. Egy szoba lesz a fűtőkáré, kettő irodai helyiség és egy előszoba. A többi részek és az emelet a vasúti üzletvezetőség részére fognak felhasználtni.

Zalay ezredes, a brassói 2-ik huszárezred parancsnoka, mint a „Székely Nemzet” szept. 27-iki számában olvassuk, a napokban Seps-Szt.-Györgyön időzött lószorozás végett. Ez alkalommal örömmel tapasztaltuk, hogy a lószorozásoknál eddig dívó eljárás és a tenyésztők részéről mutatkozó közöny más irányt fog venni. A lószorozásokat korábban az ágensek mesterségesen igyekeztek meddővé tenni, visszariasztván előlegesen a tenyésztőket, hogy anyagukat ne is vigyék be, mert úgy sem kapják meg a méltányos árakat. Az ágensek aztán olcsón összeszedett lovakat adtak el maguk — a tenyésztők rovására — a hadseregnek. Zalay ezredes úr maga vizsgálta meg ez alkalommal a behozott lovakat s nemcsak hogy méltányos árakat állapított meg a sorozás alkalmával, hanem mindenképen buzdította a tenyésztőket, hogy a jó anyagért az illő árakat maguk a tenyésztők mindig megkaphatják, a mint ez alkalommal is történt. A méltányos eljárás által Zalay ezredes a tenyésztőkben ismét bizalmat és kedvet keltett s biztosíthatjuk, hogy egy második lószorozáson már sokkal nagyobb választékból lesz alkalm a szükségletet kiválogatni. A lótenyésztők mindenesetre elismeréssel vannak Zalay ezredes méltányos eljárása iránt, midőn látják, hogy fáradságuk után a megérdemelt árakat nyerhetik meg s ezen alkalomból üdvözljük az ezredes urat.

Kétéves önkéntesek. Az ez évi önkéntesek vizsgálata iránt természetesen sokkal nagyobb az érdeklődés, mint más években, minthogy a véderőtörvény 25. §-a ezuttal először nyer alkalmazást. A főváros 32-ik hadosztályánál 120 önkéntes közül 14 bukott meg, a kolozsvári kerületbeliek valamennyien letették a vizsgát. Komáromban a 12., 19. és 21. ezred önkéntesei közül 30 visszalépett, 8 pedig elbukott. Pozsonyban az 5-ik hadtest területén szolgáló önkéntesek közül 80-an jelentkeztek a tisztí vizsgára s 7 bukott meg. Nagyszebenben a brassói és székely-udvarhelyi önkéntesek vizsgáztak s az eredmény itt a legszomorubb, a menyiben a 7 udvarhelyi közül csak 1 és a brassói 20 önkéntes közül csak 11 tette le a vizsgát.

Katonatisztek vérengzése. Egerben f. hó 25-éről 26-ára virradó éjjel a „Tűzoltó”-hoz címzett éjjeli kávéházban véres dráma játszódott le, melynek következtében az egész város nagy izgatottságban van s a polgármester rendkívüli közgyűlést hívott össze.

A nevezett kávéházban a báró Appel nevét viselő 60. gyalogezred több tisztje mulatott s az ugyancsak itt betérő Horváth Béla városi alkaptányt — eddig ki nem derített okból — tetteg insultálta. Az erre keletkezett szóharcz azzal végződött, hogy a tiszték, a teljesen védetlen s kissé be is csípett alkaptányt a szó szoros értelmében összekaszabolták, úgy hogy életben maradásához nincs remény. A főtettesek: báró Nugent, Fischer, Blaha és Della Riva hadnagyok.

A megejtendő vizsgálat ki fogja deríteni a brutalitás okait, addig is tartózkodunk minden commentártól, csupán ama már gyakorta hangoztatott közóhajnak adunk hifejezést, hogy végre is ideje volna, ha a katonaságnak megtiltanák, hogy szolgálaton kívül fegyvert viseljen.

Egy kis tévedés. Egy san-franciskói lap, melynek nem telik kabel-sürgönyökre, egy másik lapból átvéve az Alhambra leégéséről szóló rövid hírt, abból eredeti táviratot csinált, melyben bőven és meghatóan volt leírva a londoni Alhambra-színház égése, mint menekültek térdig érő, szellős szoknyáskáikban a tánczosnók stb. Másnap a szerkesztőség azzal a megjegyzéssel mentegette „kis tévedését”, hogy ez könnyen megmagyarázható, mert hisz a londoni Alhambra áll az első helyen; ki tudta, hogy egy spanyol vidéki városban is van hasonló mulatóhely!

Mit csinál Vénusz? Egyik városunkban, hol egyetem is és csillagvizsgáló torony is van, történt a dolog. A csillagászat tanára szenvedélylyel „csüngött”

az égboltozat meglepő, csodás szépségein s épen ezért nagyon pontosan fölkereste a vizsgáló toronyt, melynek átellenében, az utca tulsó szélén, egy háznak első emeletén egy magán nevelőintézet tulajdonosnője lakott, kinél 4—5 szép lányka volt vidékről elszállásolva. A tanár úr szeretne volna hallgatóiha is az égen fénylő csillagok vizsgálása iránti szeretetet beleültetni, a mi azonban sehogy sem sikerült s rendesen úgy esett, hogy a míg a tanár úr fenn a toronyban a távol lévő égi csillagokat fürkészte esténként, az alatt tanítványai lenn a piaci járdán vizsgálták egy kissé közelebb eső csillagokat, melyek szerintük sokkal szebben fénylenek, mint a tanár úr csillagai. Valamelyik este azonban sikerült a tanár úrnak egyik tanítványát elcsípni és vitte is azt azonnal a toronyba, mert épen igen érdekes látnivaló ígérkezett, tudniillik épen akkor kelle a Vénusz csillagnak a delelő pontra jutnia. Elkecseregett sóhajások közt kísért a tanár urat hűséges tanítványa fel a kanyargó lépcsőkön a vizsgáló szobába, hol rögtön leültette az egyik táveső elé, meghagyva neki erősen, hogy folytonosan csak a Vénuszt nézze s ha valamit észlel rajta, mondja meg; ő maga is elhelyezkedett az egyik óriási cső előtt és áhitatosan leste kedvenc csillagát. Mélységes csend és hallgatás, mely alatt csak egyszer hallatszik a tanítvány vizsgáló csőve forgatójának a nyikorgása... „Ahá! Érdeklődik!” gondolja magában a tanár úr, oda se nézve, mert igazítja a távesővét. Ismét mély hallgatás és szemlélődés. Tíz perc múlva fészkelődni kezd a tanár úr, szemét még jobban odanyomja az üveghez: „No most... ügyeljen:... nézze jól! Látja? úgy-e most van a delelő ponton Vénusz?” Erre ez a válasz érkezett a másik csőtől: „Nem a! épen vacsorál s milyen aprókat lal a lelkem!” A tanár elhülve tekint oda. Hát a hűséges tanítvány oda fordította a távesővét a szemben lévő ház emeleti ablakához, melyen át pompásan látszott, miként vacsorázik ott benn a társaság, köztük az ő szívének bálványa is. „Hát ezért a Vénuszt nyikorgott a táveső forgatója?”... mormogta a tanár úr magában; s attól fogva nem hívta hallgatóit a vizsgáló toronyba.

Irodalom.

A „Divat-Szalón”, a magyar irodalom legdísze-sebb, legértékesebb s legolcsóbb szépirodalmi divatlapja negyedik évfolyamát kezd meg, azzal a pompás és tartalmas számmal, melyet október elsejére adott ki. Divat-része remek kiviteli rajzaival, érthető, magyaros leírásaival s a divatos kézimunkák állandó szakavatott tanfolyamával, úgy a külföldi, mint a hazai divatlapok fölött áll. Szépirodalmi része pedig bármely nagy szépirodalmi lappal állja ki a

versenyt. Költeményeket, elbeszéléseket, tárcákat elsőrangú íróktól közöl, fordításai eddigelé a francia, orosz, angol, új-görög, német stb. irodalomból mutatnak be sikerült közleményeket. Októberi száma Gyarmathy Zsigánétól kezd egy hosszabb elbeszélést, költeményt Sully Prudhomme-tól, Radó Antal műfordításában stb., továbbá találkozunk benne F. Gyujtó Izabella, Nogáll Janka nevével. Ismerteti a fővárosi élet nevezetesebb eseményeit, s állandó rovatot tart arra, hogy olvasói egymás között is kicserélhessék gondolataikat.

S ha e dús tartalom mellett felemeljük, hogy a „Divat-Szalón” előfizetési ára egész évre csak 6 frt., méltán felhívhatjuk rá a t. hölgyközönség figyelmét, melyet a „Divat-Szalón” teljes mértékben megérdemel. Előfizetések postautalvánnyal a „Divat-Szalón” kiadóhivatalába (Budapest, Gizella-tér 1. sz. Haas-palota) intézendők.

A lélek kiművelése, az ember nevelése nincs befejezve az iskolában. Az élet: a társadalomnak, a népnek valódi mestere s az életnek: az irodalom a sajtó a leghathatósabb eszköze. A szabadságnak s a műveltségnek ez a világító tornya s a mely nemzet az irodalmát, a sajtóját nem támogatja: az nem lesz szabad, nem lesz művelt. — A „Képes Családi Lapok” már tíz év óta hirdeti, a műveltségnek eszméit, hinta a szépnak, nemesnek, jónak magvát. A „Képes Családi Lapok” megérdemli, hogy minden magyar család olvasó-asztalának állandó vendége legyen.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1 frt 50 kr s a kiadóhivatal (Budapest, Nagykorona-utca 20. sz.), melyhez az előfizetések legzélszerűbben postautalvánnyal intézendők, kivanatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgát mutatványszámokkal.

A legújabb (39-ik) szám következő változatos tartalommal jelent meg: Más világ. (Regény. Folytatás.) Nagyvárad Mirától. — Őszel. (Költemény.) Inczédy Lászlótól. — Miért szereti a nő a férfit? (Szatíra.) Szendrői István. — Alkonyfény. (Elbeszélés. Vége.) Kosovitz Rezsőtől. — Koszorú. (Költemény.) Husz Lajostól. — Mari. (Elbeszélés. Folytatás.) Bignió Erzsikétől. — A viskó. (Életkép.) Erzsikétől. — Mindenféle. A hét tükre. Mefisztótól. Képeinkhez. Irodalom és művészet. Hymen. Humor. Képek: A A boldogság fészke. — Kimenne — de nem lehet. — Bemenne — de nem lehet. — A barátság fészke. Regény-melléklet: Egy család démona. (Eredeti regény.) Irta Mericzay-Karossa Irma. (1—16. oldalig.) Melléklet: „Hölgyek Lapja.” (Divatképekkel.)

Közgazdaság.

Téli menetrend. A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a f. évi október hó 1-én életbe lépő téli menetrend a jelenleg érvényben levő menetrendtől csak csekély mérvben tér el. Ezen változások az erdélyrészi vonatokon a következők:

A budapest-predeáli vonalon: A jelenleg a Kis-

Ujszállás- és Nagyvárad között személyszállítással közlekedő 342. és 343. sz. tehervonatok csak Püspök-Ladány és Nagyvárad között fognak személyeket szállítani. A 304. sz. gyorsvonat Ujszászra érkezik éjjel 11 ó. 4 p., indulás Ujszászról éjjel 11 ó. 5 p. Predeálról Brassóba a 395. sz. tehervonat helyett, a 399. sz. tehervonat fog személyszállítással közlekedni. Indulás Predeálról d. u. 5 ó. 35 p.-kor, érkezés Brassóba este 7 ó. 21 p.-kor.

A Kocsárd-marosvásárhely-szászrégeni vonalon: Az 1712. sz. vegyesvonatból lett az 1702. sz. személyvonat és viszont az 1702. sz. személyvonatból, az 1712. sz. vegyesvonat. Az 1702. sz. vonat indul Kocsárdról délután 2 ó. 56 p.-kor, és érkezik Maros-Vásárhelyre d. u. 5 ó. 31 p.-kor. Itt közvetlen csatlakozik az egyúttal módosított 1716. sz. vonathoz, mely Maros-Vásárhelyről d. u. 5 ó. 46 p.-kor indul és Szász-Régenbe este 7 ó. 25 p.-kor érkezik. Az 1712. sz. vonat indul Kocsárdról d. e. 8 ó. 20 perczkor és érkezik Maros-Vásárhelyre d. e. 11 ó. 17 p.-kor. Az 1215. sz. gyorsvonat indul Szász-Régenből este 8 ó. 15 p.-kor és érkezik Maros-Vásárhelyre este 9 ó. 53 p.-kor.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyesvonat reg. 4 ó. 4 p.; gyorsvonat délután 2 ó. 43 perczkor; személyvonat este 10 ó. 32 perczkor. b) Bukarest felé: személyvonat 5 ó. 30 perczkor reggel; gyorsvonat d. u. 2 ó. 33 perczkor; vegyesvonat 9 ó. 48 perczkor d. e. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat reggel 5 ó. 20 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 ó. 23 perczkor; vegyes vonat este 10 ó. 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyorsvonat d. u. 2 ó. 13 perczkor; személyvonat 10 ó. 5 perczkor este; vegyes vonat 5 ó. 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 ó. 23 perczkor különvonat érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 30-án.

Román papirpénz à 20 frank	8.87 vétel 8.91 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8.82 „ 8.87 „
Napoleon'or (aranypénz) . .	8.88 „ 8.92 „
Török lira	10.12 „ 10.18 „
Arany	5.25 „ 5.30 „
Orosz papírrubel	138.— „ 140.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

AVISO. (304) 1

A kórházi és betegek fehérműi tisztogatása- és kijavításának szerződésileg biztosítása céljából az 1891. évi január 1-től 1891. december 31-ig, esetleg 1892. vagy 1893. december végéig terjedő időre, — a cs. és kir. csapatkórháznál

Maros-Vásárhelyt

f. év október hó 23-án d. e. 10 órakor,

Beszterczén

f. év október hó 27-én d. e. 10 órakor, és

Szászvároson

f. év október hó 31-én d. e. 10 órakor ajánlati tárgyalás tartatik, szóbeli és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett.

Az üzlet minősége és terjedelme felől, valamint minden közelebbi feltételek iránt is a nevezett kórházak nyújtanak felvilágosítást.

Nagy-Szeben, 1890. szeptember hó.

A cs. és kir. 12-ik hadtest intendaturája.

Sz. 3932.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye hétfalusi járás főszolgabírája a Hosszufalu, Csernátfalva, Türkös, Bácsfalva, Tatrang, Zajzon és Pütkerecz községekből álló körállatorvosi állomásra ezenel pályázatot hirdet ki. Az állás következő javadalmakkal van össze-

kötve: 500 frt évi fizetés, valamint a hatóságilag megállapított látogatási és műteti díjak.

A pályázat határideje október hó 20-ika, a kérvények a képesítő okmányokkal felszerelve alólírothoz annál inkább benyújtandók e határidő alatt, minthogy az elkésztettek figyelembe nem vétetnek.

Hosszufalu, 1890. szeptember 27.

Főszolgabíró helyett:

Dr. Tompa István,
szolgabíró.

(305) 1—3

Sz. 597.—1890. k. b.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu kereskedelemügyi m. kir. minister úr a Brassó-Háromszéki helyi érdekű vasút részvénytársaság igazgatósága kérelme folytán, f. hó 5-én 54027. III. sz. alatt kelt magas rendeletével az Ó-Tohán község határán vasúti célokra szükségelt területekre nézve, az 1881. évi XLI. t. cz. 32. §-a alapján a kisajátítási eljárás megindítását elrendelni méltóztatván, ez azzal tétetik közhirrre: hogy a kisajátítási terv megállapítására tárgyalási hatánapul folyó 1890. évi október hó 6-ik és esetleg következő napjainak mindig délelőtti 9 órája Ó-Tohán község házába tűze-

tik ki, mely hatánapra az összes érdekeltek oly hozzáadással idéztetnek meg, hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv megállapítása fölött akkor is érdemben fog határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.

Fogarasz vármegye közigazgatási bizottságának Fogarason, 1890. szeptember 13-án tartott üléséből:

(300) 3—3

Horváth Mihály,
főispán.

BIZTOS KERESÉT

egy minden körben könnyen elhelyezhető czikk forgalomba hozatala által. Hivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak jelentékeny mellékkeresetet kínál.

Ajánlatok „C. M.” jegy alatt Goldberger A. V. hirdetési irodájához Budapestre, Váci-utca 9. szám alá címezendők.

(278) 5—5

(297) 2—10

5 forint egy Zóna-sacco **8 forint egy FELÖLTŐ.**

Mindakettő tiszta gyapjuszövetből és divatosan készítve. Azonkívül legnagyobb választék mindennemű úri- és gyermekruhákban, szigorúan szolid szabott árakon, melyek minden darabra fel vannak írva. Továbbá a legdivatosabb angol, francia és brünni gyapjuszövetek dús raktára mérték utáni megrendelésekre.

THEIN és TARSA

„ELSŐ HAZAI ÚRI RUHA-CSARNOK”

Budapest IV., Hatvani-utca 1. sz. (Ferencziek bazára.)

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.